

РЕШЕНИЕ

№ 17620

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 14.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **5586** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и чл. 121, ал. 1, т. 1 ЗДСл във вр. с чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на И. П. Р., ЕГН [ЕГН], [населено място], против заповед № РД-26-321/02.05.2025 г. на постоянния секретар на отбраната, с която е прекратено служебното правоотношение на Р., считано от 02.05.2025 г., на длъжността „държавен експерт“, с ранг III старши, в отдел „Управление на държавни имоти“ /УДИ/ в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ /ГДИО/ при Министерство на отбраната /МО/.

Жалбоподателят, представляван в процеса от адв. Н. В., оспорва заповедта като издадена при съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и неговата цел – отменителни основания по чл. 146, т. 3-5 АПК. Сочи се, че ответникът се позовава на формално съкращаване на длъжността, следващо се от немотивирано и недоказано с оглед целта си щатно реструктуриране. Твърди, че целта на формалното съкращаване от длъжността е да се създадат условия за личното отстраняване на жалбоподателя, а не да се оптимизира щатната численост. Тази позиция се аргументира с факта, че от 2023 г. до сега в ГДИО е налице нужда от служители с оценителска правоспособност, каквато жалбоподателят има, но вместо да бъде запазена щатната длъжност на Р., при предприетата оптимизация на щатната численост са запазени длъжности, заемани от пенсионери в ГДИО, както и не е съкратена нито една длъжност в отдел „Администриране и охрана на имоти“ в ГДИО, при условие, че служителите там нямат оценителска правоспособност и техните функции и задължения са „намалени“ /стр. 4, абз. 3 от писмени бележки/. Възразява, че служебното правоотношение е прекратено към момент, в който

съществуват свободната вакантна длъжност „старши експерт“ в отдел „РИО - С.“ при ГДИО, която е по ниска от съкратената, заемана от Р., поради което е следвало същата да бъде преназначена. Иска се отмяна на заповедта и присъждане на разноски, съгласно списък по чл. 80 ГПК.

Ответната страна – постоянният секретар на отбраната, действащ чрез юрк. М. Г., оспорва жалбата като неоснователна по подробно изложени съображения в хода на делото по същество, развити и в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е редовна, подадена е от надлежна страна, против подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и в срок - на 16.05.2025 г., при съобщаване на акта на 02.05.2025 г. Спорът е родово и местно подсъден на този съд на основание чл. 132, ал. 1 и чл. 133, ал. 1 АПК с оглед постоянния адрес на жалбоподателя. Не са налице отрицателни процесуални предпоставки за постановяване на решение по спора.

Воден от горното и на основание чл. 168, ал. 1 АПК, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорваната заповед № РД-26-321/02.05.2025 г., издадена от постоянния секретар на отбраната, е прекратено служебното правоотношение на Р., считано от 02.05.2025 г., на длъжността „държавен експерт“, с ранг III старши, в отдел „УДИ“ на ГДИО при МО. Заповедта е мотивирана като правно основание с приложението на чл. 106, ал. 1, т. 2, а от фактическа страна се твърди съкращаване на заеманата от Р. длъжност, считано от 02.05.2025 г., по силата на заповед № ОХ-023/25.04.2025 г. на министъра на отбраната, с която е утвърдено за МО длъжностно разписание № АМ-256 /л. 320/, респ. отменено № АМ 254 /л. 330/.

Не е спорно по делото, че с ПМС № 32/23.04.2025 г. е изменен Устройствения правилник на МО /ред. ДВ, бр.100/24 г./ като общата численост на персонала в ГДИО е намален от 93 щ. бр. на 89 щ.бр.

Не е спорно, че съгласно утвърдено за МО длъжностно разписание № АМ-256 се създава нов отдел „Държавни имоти“ с 23 щ.бр. чрез обединяване на отдели „УДИ“ и „Администриране и охрана на имоти“ /АОИ/, при което е намалена числеността на гражданския персонал чрез „закриване“ на една длъжност „началник на отдел“ „АОИ“, както и по един щат за длъжностите „държавен експерт“, „главен експерт“ и „старши експерт“ в отдел „УДИ“. Утвърждаването на длъжностно разписание № АМ-256 е въз основа на приета от министъра на отбраната докладна от 28.04.2025 г., издадена от ответника /л. 670/.

Не е спорно, че Р. заема постоянно длъжността „държавен експерт“, с ранг III старши, в отдел „УДИ“ на ГДИО при МО, както и че е магистър инженер и лице с призната оценителска правоспособност.

При сравнение между щатни разписания № АМ-254 и № АМ-256 се установява, че длъжност „държавен експерт“ е налична за две щатни бройки само в отдел „УДИ“, такава длъжност не е налична в отдел „АОИ“, и само една щатна бройка е предвидена в новия отдел „Държавни имоти“.

Закриването на длъжността, заемана от жалбоподателя, е мотивирана в докладна на гл. директор на ГДИО с това, че приложимите към длъжностната ѝ характеристика преки задължения /л. 86/, се припокриват частично от задълженията на прехвърлените бройки от отдел „УДИ“ за държавен експерт и главни експерти, а специфичното ѝ задължение за „експертен анализ“ по „регистриране на войсковите имоти за тяхното адаптиране към документите, удостоверяващи идентичност на недвижимите имоти“ се поема от началника на отдел „Държавни имоти“.

Това предложение е подкрепено и в докладна от 02.05.2025 г. /л. 672/ на директора на дирекция

„Човешки ресурси в отбраната“ и прието от постоянния секретар на отбраната.

Жалбоподателят не оспорва по делото факта, че неговата длъжностна характеристика не е еднаква с тази на служителя, заемащ втора щатна бройка за държавен експерт в отдел „УДИ“.

По делото е назначена съдебно-икономическа експертиза, по която е прието заключението на вещото лице К. Г. по следните задачи:

1. Правата и задълженията по длъжностната характеристика на И. Р. към датата на обжалваната заповед идентични ли са с правата и задълженията на останалите служители в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“. Ако има разлики, съществени ли са те?

2. Условието, на които следва да отговаря И. Р. по отношение на образование, стаж и квалификация идентични ли са с условията, на които трябва да отговарят останалите служители в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“?

3. Каква е бройката на служителите в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, които притежават лиценз на „оценител недвижими имоти“ и как се е променяла тази бройка от 2021 г. до настоящия момент?

4. Към 02.05.2025 г. имало ли е вакантна/незаета позиция в отделите на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ с права, задължения и условия за заемане на длъжността, идентични с тези по длъжностна характеристика на И. Р.?

5. В колко длъжностни характеристики е отбелязано условие служителите да притежават оценителска правоспособност за недвижими имоти и колко от служителите на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ са притежавали такава към 02.05.2025 г.?

6. След обединението на отдел „Управление на държавни имоти“ и отдел „Администриране и охрана на държавни имоти“ с наименование на обединения отдел „Държавни имоти“, установява ли се съкращаване на броя на служителите от заличения отдел „Администриране и охрана на държавни имоти“?

По поставените задачи, вещото лице дава следните отговори:

По първи въпрос: Правата и задълженията, залегнали в длъжностната характеристика на жалбоподателката, се констатира в значителна степен в длъжностната характеристика на „началник отдел“ и държавен експерт в отдел „Държавни имоти“ към Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“.

Длъжностните задължения, залегнали в длъжностната характеристика на „главен експерт“ в отдел „Държавни имоти“ със задължения, свързани с дейности по собствеността и съставянето на актове за имоти, също се констатира в значителна степен с длъжностната характеристика на жалбоподателката.

По отношение на длъжностните характеристики на „главен експерт“ и „старши експерт“ в Регионалните отдели на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ се констатира в минимална степен с длъжностната характеристика на жалбоподателката. Задълженията им са свързани с конкретни функции, свързани с управлението и стопанисването на имотите на място.

По отношение на длъжностните характеристики на „главен експерт“ в отдел „Държавни имоти“ към Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ със задължения, свързани с охрана на имотите, не се констатира в задължения залегнали в длъжностната характеристика на жалбоподателката.

От анализа на длъжностните характеристики експертизата изключила:

Отдел „Инвестиционна политика и строителството“. Функциите на отдела били свързани с реализиране политиката за инвестиции и строителство и модернизация на инфраструктурата на отбраната. Планиране капиталовите инвестиции за инфраструктурата на отбраната и изготвяне Единния поименен списък на обектите за строителство и строителни услуги.

Отдел „Инвестиции в сигурността на НАТО“. Функциите на отдела били свързани с провеждането на политиката на Министерството на отбраната в областта на планирането и изпълнението на дейности свързани с международни и национални инфраструктурни проекти.

Отдел „Кадастър и геодезия“. Функциите на отдела били свързани с политиката в МО в областта на придобиването, регистрацията, управлението, ползването на предоставените му държавни имоти и разпореждането с тях чрез обезпечаване на военните имоти със специализирани карти, поддръжка и актуализация на ИСУВИ.

По втория въпрос: Изискванията за заемане на длъжността, заложили в длъжностната характеристика на жалбоподателката са образователна степен - магистър, област на висше образование - технически науки и професионално направление - архитектура, строителството и геодезия и минимален професионален опит 4 години.

Изискването за образователна степен „магистър“ и минимален професионален опит 4 години е утвърден в длъжностните характеристики на „началник отдел“ и „държавен експерт“.

В длъжностните характеристики на останалите експертните длъжности от отдел „Държавни имоти“ и „Регионална инфраструктура на отбраната - С., П., В.“, изискванията са образователна степен - бакалавър, за които е утвърдено изискване за професионално направление в образованието архитектура, строителство и геодезия и минимален професионален опит за главен експерт - 3 години, за старши експерт 2 години. Жалбоподателката е строителен инженер - конструктор и отговаряла на изискванията за професионален опит за заемане на експертните длъжности в отдел „Държавни имоти“ и отдел „Регионална инфраструктура на отбраната - С., П., В..

По третия въпрос е отговорено, че служителите, притежаващи лиценз за „оценител недвижими имоти“ в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ са Н. Г., В. И., Р. Р. и Й. Ч..

На четвъртия въпрос е отговорено, че към 02.05.2025 г. вакантните щатни бройки в отделите на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ са 10 и посочени по отдели и длъжности. Вакантната длъжност в РИО - С. била „старши експерт“. В РИО - В. била главен специалист“. В РИО - П. - „главен експерт“ и „главен специалист“ Жалбоподателката е заемала длъжността „държавен експерт“. Длъжностите са намирили на различни длъжностни нива. Задълженията им /главен експерт и старши експерт/ били в сферата на управлението и стопанисването на имотите в съответния регион, но задълженията, залегнали в техните длъжностни характеристики, се констатирали в незначителна степен в длъжностната характеристика на жалбоподателката. Вакантните длъжности на „главен специалист“ се заемали по трудово правоотношение. Вакантните длъжности в отделите „Инвестиционна политика и строителство“ и „Инвестиции и сигурността на НАТО“ били със задължения различни с тези, залегнали в длъжностната характеристика на жалбоподателката.

На петия въпрос е отговорено, че в три броя длъжностни характеристики на „главен експерт“ в отдел „Държавни имоти“ към Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ е залегнало изискване на наличие на Сертификат за оценка на недвижими имоти. Същите са както следва: Р. Р., В. И. и В. Т. - С..

На шестия въпрос е отговорено, че съгласно длъжностно разписание към 01.05.2025 г. отдел „Администриране и охрана на имоти“ е с утвърдена численост на персонала 7 щатни бройки. От 02.05.2025 г. шест от тях /4 - главен експерт и 2 - главен специалист/ преминавали в новосъздадения отдел „Държавни имоти“, а началникът на закрития отдел е заел вакантната длъжност - началник отдел „Инвестиционна политика и строителство“.

Съдът приема заключението на вещото лице при условията на чл. 202 ГПК, доколкото не намира основание същото да не бъде кредитирано.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи относно законосъобразността на оспорвания акт:

Съгласно чл. 290, ал. 1 ЗОВСРБ, служебните правоотношения с цивилните служители по служебно правоотношение възникват, изменят се и се прекратяват при условията и по реда на ЗДСл и на този закон.

Съгласно чл. 290, ал. 2 ЗОВСРБ, органи по назначаването на цивилните служители по служебно правоотношение са министърът на отбраната и ръководителите на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната.

Съгласно чл. 6, ал. 2, пр. второ от ЗДСл, органът по назначаването може да възложи своите правомощия или отделни свои правомощия по служебното правоотношение на постоянния секретар на отбраната, освен в случаите, когато в закон е предвидено друго.

Няма друг закон, който да изключва делегирането на правомощия от министъра на отбраната като орган по назначаването на цивилни служители, какъвто служител е жалбоподателя, към постоянния секретар на отбраната по отношение прекратяването на служебните правоотношения.

В този смисъл и като отчита, че оспорваната заповед е издадена от ответника при условията на делегирани му правомощия на основание чл. 6, ал. 2 ЗДСл във вр. с чл. 290 ал. 1 ЗОВСРБ, съгласно заповед № ОХ – 670/15.08.2023 г. на министъра на отбраната, то приема, че постоянният секретар на отбраната е действал в рамките на надлежно оправомощаване.

Персоналната промяна в делегиращия правомощия орган по назначаване към 2023 г. спрямо момента на издаване на оспорваната заповед е без значение за правната сила на делегацията. Делегиращият акт е действащ към момента на издаване на оспорената заповед, доколкото нито е бил оттеглен, нито е бил отменена при смяната на лицето, действащо като министър на отбраната. Делегацията е с оглед длъжността на делегиращия, а не с оглед личността му.

Актът е издаден в съответствие с изискванията за форма и съдържание, установени в чл. 108, ал. 1 ЗДСл като е спазена писмената форма, посочени са правни и фактически основания за прекратяване на правоотношението, има ясна разпоредителна част и адресат. При така установеното съдът намира, че оспорваната заповед е действителен административен акт като издаден от компетентен орган и в изискуемата от закона форма.

Не се установяват и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В тази връзка се явява неоснователно възражението на жалбоподателя за липса на мотиви относно постигането на оптимизация в ГДИО чрез съкращаване на щатната бройка за длъжността, заемана от Р.. Видно от съдържанието на процесната заповед в същата са посочени и документите, послужили като основание за извършеното съкращаване на длъжността, но дори и да не са посочени всички относими документи, то безспорно същите са част от административната преписка, с която касаторът е имал възможност да се запознае, поради което правото му на защита не е било нарушено. В тази връзка е приложимо Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд, според което мотивите на акта могат да предхождат издаването на административния акт и да се съдържат в други документи, съставени с оглед подготовката и предстоящото му издаване, тоест представляващи част от административната преписка.

По отношение спазването на приложената със заповедта норма на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл, съдът намира, че ответникът доказва материалната законосъобразност на акта.

Приложението на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл предполага стандарт на доказване, при който е налице или едновременно /кумулятивно/ наличие на условията да бъде заличена длъжността като наименование и отпадането ѝ като система от функции, задължения и изисквания, или да е

налице намаляване на броя длъжности с еднакви функции и задължения. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е заемал длъжността „държавен експерт“ в отдел „УДИ“ в ГДИО при МО, и съгласно утвърдено ново длъжностно разписание № АМ-256, в сила от 02.05.2025 г., отделът е премахнат като самостоятелно звено като част от щатните бройки и длъжности са прехвърлени в нов отдел „Държавни имоти“. Заеманата от жалбоподателя длъжност „държавен експерт“ е запазена като наименование за 1 щат, но при различна длъжностна характеристика и съгласно новото длъжностно разписание длъжността на жалбоподателя като краен резултат е престанала да съществува като обособена позиция и конкретна система от функции, задължения и изисквания. Липсват доказателства присъщите за длъжностната характеристика на жалбоподателя функции и задължения да са запазени по същество и да са прехвърлени формално на друга позиция от съответното длъжностно ниво в новия отдел „Държавни имоти“, поради което следва да се приеме, че съкращението е реално, а доводите в обратен смисъл са неоснователни.

Заключението на вещото лице К. Г. също потвърждава направените изводи. Това е така, защото вещото лице по същество потвърждава и изводите, при които е наложено съкращението, а именно, че задълженията на Р. като държавен експерт в отдел „УДИ“ са сходни „в значителна степен“, но не и като запазен като обща система от функции и задачи, със задълженията на различни други длъжности, които покриват частично, но поотделно тази системност, а именно със задължения на началник на отдел и главен експерт. Вещото лице установява „в минимална степен“ припокриване по отношение на длъжностите главен експерт и старши експерт в регионалните отдели на ГДИО и никакво по отношение длъжностите, свързани с „охрана на имотите“.

В кръга на притежаваната компетентност на административния орган е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната от него администрация с оглед оптимизиране на дейността ѝ. Това правомощие на административния орган в случая е изразено в утвърденото длъжностно разписание, в сила от 02.05.2025 г., въз основа на което и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя. При съкращаване на длъжността мотиви относно причините и ефективността за търсената оптимизация не се дължат от ответника, както и не подлежи на съдебен контрол и въпроса дали действително е целесъобразно съкращението. В този смисъл съдът не дължи проверка дали запазването на длъжности, заемани от пенсионирани лица, или такива заемани от лица, които нямат оценителска правоспособност контекст е удачно за целите на приетото намаляване на конкретните щатни длъжности. Ограниченото в обхвата на съдебния контрол предполага и неутралност за изхода на делото за последните, събраните по делото доказателства и преди всичко отговорите по въпроси от 2 до 6 от приетото по делото заключение на вещото лице. Следователно няма и основание да се приеме, че е налице нарушаване на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК, както и несъответствие с целта на закона. Установените фактически и правни обстоятелства по делото не показват превратно упражняване на дискреционна власт от административния орган, подчинено на нелегитимна цел при съкращаване на длъжността на служителя /в тази връзка и в този смисъл е решение по адм. дело № 9913/2025 г. на ВАС/.

Наличието на вакантни бройки за други длъжности в рамките на специализираната администрация, които Р. вероятно би могла да изпълнява, също не обосновава незаконосъобразност на съкращението, тъй като за органа по назначаването не е налице задължение да предложи на служителя, чиято длъжност се съкращава, друга подходяща в рамките на администрацията. Липсата на подбор в случая не опорочава издадения административен акт, тъй като ЗДСл не въвежда изискване в този смисъл / в този смисъл решение по адм. дело №

42/2025 г. на ВАС/.

Актът е издаден в съответствие с изискванията за форма и съдържание, установени в чл. 108, ал. 1 ЗДСл като е спазена писмената форма, посочени са правни и фактически основания за прекратяване на правоотношението, има ясна разпоредителна част и адресат. При така установеното съдът намира, че оспорваната заповед е действителен административен акт като издаден от компетентен орган и в изискуемата от закона форма.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена

С оглед изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер 102,26 евро, определен от съда по реда на чл. 37, ал. 1 ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 11 ЗВЕРБ.

Водим от изложените съображения, Административен съд – София град, I-во отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването от И. П. Р., ЕГН [ЕГН], на заповед № РД-26-321/02.05.2025 г. на постоянния секретар на отбраната.

ОСЪЖДА И. П. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на отбраната сумата 102,26 евро, представляващи разноски по адм. дело № 5586/2025 г. по описа на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 АПК и по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: